

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. N° 25.

Fjerde Session.

10de Møde.

Lørdagen d. 23. October.

(Fortf.)

Rnuth: Jeg kan maaskee have brugt et mindre heldigt Udtryk i hvad jeg yttrede igaar, men jeg havde dog haabet, at det havde fremgaaet af mine Ytringer, at jeg paa ingen Maade havde havt til Hensigt at lægge den ærede Finantsminister Ytringer i Munden, som han ikke har brugt, idet jeg nemlig ved hvad jeg tillod mig at bemærke, sigtede til det Foredrag, som den ærede Finantsminister kort forveien havde holdt, efterat den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgfreds (A. Hage) havde yttret sig, og i dette Foredrag yttrede den høitærede Finantsminister, at det Spørgsmaal, som her forelaae, var et simpelt Spørgsmaal, idet det nemlig kun angik Modificationer i Tolden, hvorfor det ikke var paa rette Tid og Sted, herunder at inddrage andre Forhandlinger. Det var med Hensyn dertil, at jeg tillod mig den Ytring, at det ikke forekom mig, at Banskfelighederne vare saa faa, eller at Spørgsmaalet var saa simpelt, som det herefter kunde synes at være, idet jeg nemlig tillod mig at henlede Opmærksomheden paa, at hvis der er — og det er jo dem, der ere meget inde i Handelsforholdene, som man i denne Henseende især maa lytte til, — Spørgsmaal, som ligger Handelen og Vareproductionen i en særdeles Grad paa Hjerte, saa er det Tiden til, at de nu komme frem, fordi de nu kunne komme frem med nogen Udset til at gøre sig gjældende og siden ikke, og de Tanker, som jeg knyttede dertil, troede jeg, at det paalaae mig at henlede Opmærksomheden paa, og at det — uden iøvrigt at ville gjøre Forskel imellem Rigsdagsmændenes Opgave, der i det Væsentlige er den samme, — paalaae mig specielt,

som valgt for Hovedstaden. Jeg udviklede denne Tanke med et stadigt Hensyn paa den Mellempertode af ubestemt Omfang og længere Varighed, vi, ved at antage Lovforslaget, som det nu foreligger, vilde komme ind paa, uden siden retvel at kunne røre ved det engang vedtagne Grundlag, det vil sige, uden siden retvel at kunne komme ind paa noget Spørgsmaal om Toldlovgivningen. Dette er ikke imødegaaet af den ærede Finantsminister, og jeg vil troe, at det heller ikke kan imødegaaes; thi det foreligger ganske klart og simpelt, naar man tager Hensyn til den sidste Paragraph i Lovforslaget. Derimod kan man ikke opstille den Betragtning, at Rigsdagens Indskydelse allerede nu kan siges at være indenfor en vis Grad bunden med Hensyn til Slesvig, thi Banskfelighederne ere af en ganske særegen Art med Hensyn til den Periode, der vil gaae hen, efterat dette Tilbud er fremsat, og hvor der forhandles om, hvorvidt Sagen skal gaae saaledes igjennem eller ikke. Hellerikke har jeg havt til Hensigt i mit Foredrag at yttre, og jeg troer hellerikke at have yttret, at Regjeringen skulde have opgivet den Plan, som er bebudet i Kundgjørelsen af 28de Januar d. A. med Hensyn til Lovens fulde Omraade. Jeg havde ikke til Hensigt at fremsføre dette ved de Bemærkninger, jeg gjorde angaaende Hertugdømmet Lauenborg, men jeg troede, det var i Sagens Interesse, om jeg kunde fremkalde en bestemt Erklæring derom, hvilken jeg da ogsaa modtog, og som jeg har modtaget med den største Taknemlighed. Jeg kan ikke nægte, at jeg tillige derved havde den Tanke, at, hvis det vel skulde være Planen at gaae saa vidt, at gaae dette Skridt med, men i en senere Periode, saa kunde man maaskee just derved komme ind paa store Banskfeligheder ligeoverfor Tydskland, idet en af Tydsklands større Handelsveie gaaer igjennem hiint Landstrib; men